

Bài viết tham gia cuộc thi “ VIẾT VỀ TRƯỜNG ĐẠI HỌC NHA TRANG THÂN YÊU”

Võ Thị Mỹ Dung

Đại học Nha Trang, một trường đại học nằm bên bờ biển miền Trung đầy nắng và gió, là mái nhà thân thương của biết bao thế hệ sinh viên. Mái trường nằm soi mình trên vịnh Nha Trang xinh đẹp ấy cũng chính là nơi chấp cánh và hiện thực hóa những hoài bão trong tôi. Nơi ấy trong tôi, một cảm giác thân thương xen lẫn tự hào.

Ngày nào, tôi chỉ là một cô sinh viên năm nhất bước vào trường, như chớp mắt, giờ đây tôi đã trở thành cử nhân và đang theo học thạc sỹ. Đếm sao cho hết nỗi niềm nơi đây đã chia sẻ cùng tôi. Bao nhiêu tháng, bao nhiêu ngày gắn bó là bao nhiêu kỷ niệm vui buồn chôn dấu và giờ đây những kỷ niệm ấy cứ ùa về mời gọi.

Vẫn nhớ rõ cảm giác ngỡ ngàng, lạ lẫm và một chút lạc lõng khi lần đầu tiên đặt chân vào trường. Một ngôi trường quá rộng lớn, quá đẹp hơn sức tưởng tượng mà mỗi lần nhắc đến với bạn bè, tôi không sao kiềm nổi sự tự hào và niềm vui thích. “Trường tôi đẹp lắm, khuôn viên đầy màu sắc và tràn trề sức sống của hoa, của cỏ cây, của những màu áo học trò trong cái nắng và gió biển mặn mòi. Trường tôi lớn lắm, như Harvard ở Việt Nam vậy đó, rộng lớn về không gian về cơ sở vật chất, lớn về nguồn lực mà nó đang che chở nuôi dưỡng và lớn cả về tầm nhìn, về tiềm năng phát triển. Không những thế, trường tôi là cái nôi của nghề nuôi trồng thủy sản ở Việt Nam và hiện là một trong hai mươi trường đạt tiêu chuẩn giáo dục quốc gia đầy”. Tôi cứ như đứa trẻ lên ba mỗi khi được “khoe” về trường, không tự hào sao được khi trường Đại học Nha Trang- nơi tôi được học- là một trong những mái trường có bề dày truyền thống, đầy đủ cơ sở vật chất hạ tầng và nguồn nhân lực trong số các trường đại học ở Việt Nam.

Nhớ và quý lắm những giờ học căng thẳng trên giảng đường nhưng đầy thú vị, những trải nghiệm thực tế vất vả nhưng bổ ích. Với tôi, một học viên cao học đã tham gia và hoàn tất hầu hết các khóa học nhưng cảm giác mỗi khi được học trên giảng đường luôn là những trải nghiệm mới, những kiến thức được thầy cô đúc kết và truyền

đạt trên giảng đường vẫn luôn có sức hút đến lạ kỳ. Tôi thích được nghe, được đọc, được học những điều mới lạ từ sách vở, bạn bè, thầy cô. Tôi yêu cảm giác căng thẳng và không khí sôi nổi trong những buổi tranh luận khi học nhóm, khi trình bày báo cáo trên lớp. Và tôi trân trọng những buổi đi thực tế khá lạ lẫm nhưng kết quả đạt được nhiều hơn điểm số khi chúng tôi đã tiến một bước dài hơn với thực tế nghề nghiệp.

Yêu lắm cuộc sống sinh viên xa nhà, vui buồn trong sự thiếu thốn tình cảm, vật chất; những trải nghiệm hoàn toàn mới tại một vùng đất mới bên những bạn bè mới. Bạn bè tôi tới đây từ khắp mọi miền đất nước. Chúng tôi chia sẻ với nhau cảm giác nhớ nhà, chia sẻ cùng nhau những món quà quê, những tình cảm nhớ nhung tuổi đầu đời. Cuộc sống sinh viên đơn giản, mộc mạc nhưng đáng yêu lắm. Chúng tôi cùng trân trọng, cảm thông và giúp đỡ nhau vượt qua cuộc sống sinh viên thiếu thốn, để giờ đây khi nhìn lại tôi phải cảm ơn cuộc sống sinh viên đó vì nhờ khoảng thời gian đó mà tôi trưởng thành hơn.

Đáng quý lắm cảm giác ấm áp và thân thương khi nhận được tình cảm chân tình của các thầy cô. Thầy cô của tôi tận tình và yêu thương sinh viên lắm. Thầy cô ah, thầy cô là những người đưa đò cao cả, bằng cả tâm và tài của mình, các thầy các cô đã dìu dắt và nâng đỡ chúng em đến những tầm cao mới. Không có gì có thể so sánh với công ơn của thầy cô đã dành cho chúng em. Chúng em sẽ luôn ghi nhớ mãi công ơn này và em biết rằng trong mỗi thế hệ học sinh chúng em, mái trường này cùng các thầy các cô trường Đại học Nha Trang luôn là gia đình thân thương dõi theo những bước tiến của chúng em trên đường đời.

Tôi đã chạm, cảm nhận và gắn bó thân tình với ngôi trường này. Nơi này đã yêu thương, che chở, dạy dỗ và chứng kiến sự trưởng thành của tôi và bao thế hệ sinh viên khác. Yêu biết bao ngôi trường này. Và đâu đấy trong tôi lúc này là cảm giác pha lẫn giữa lo âu, trăn trở về “com, áo, gạo, tiền” và niềm vui khi đã tích lũy đủ hành trang, chuẩn bị bước vào đời. Tôi biết rằng, tôi giờ đây cần phải biến những cảm xúc ấy thành động lực, phải đem những hành trang về kiến thức và kỹ năng sống mà mái trường này đã trang bị cho tôi để hiện thực hóa những khát vọng và hoài bão bản thân, để không

phụ những gửi gắm mà ngôi trường này đã dành cho tôi và để góp công sức vào xây dựng quê hương đất nước.

Với bề dày truyền thống và sự năng động vốn có, sự tận tâm và sự uyên sâu của những người đưa đò nơi đây, em cũng như những sinh viên đã và đang học tại mái trường này tin rằng Đại học Nha Trang sẽ luôn là cái nôi đào tạo những con người vừa hồng vừa chuyên cho đất nước, tiếp tục khẳng định vị thế của mình trên bản đồ giáo dục quốc gia và không ngừng vươn xa tới những tầm cao mới.